

متن پرسش

سلام علیکم استاد عزیز: نظر شخصی این حقیر در خصوص تسلیم و رضا به شرح ذیل است لطفاً بفرمائید صحیح است یا خیر؟ تسلیم: سالک هنوز به مفهوم فعل الهی پیش آمده واقف نیست صرفاً از روی تعبد و با توجه به مطالعات و یادآوری توصیه های عرفا چون و چرا نمی کند و تسلیم می شود. (به نوعی مترادف با صبر است). رضا: سالک علت واقعه پیش آمده را می داند فهم ایشان در این رابطه باز است و از درون راضی و شاکر است و می داند خدا با این کار دارد ربوبیت خودش را اعمال می کند و ایشان را می پروراند. نتیجه گیری: مقام رضا فوق مقام تسلیم است.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همین طور است که می فرمایید، می ماند که مرحله ای از تسلیم هم هست که فوقِ رضا است و سالک در آن مقام، حتی به خودش هم و کمالاتش خودش هم فکر نمی کند، تنها تسلیم اراده ی الهی است و آیه ی «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ» این نوع تسلیم را متذکر می شود که بعد از ایمان می باشد. موفق باشید